

DECIZIA nr. 165/2021
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Cluj-Napoca, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x, prin x, cu sediul si domiciliul ales in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de **06.04.2021**, inregistrata la Directia Regionala Vamala Cluj-Napoca sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x, comunicata in data de **23.03.2021** emisa de Directia Regionala Vamala Cluj-Napoca in baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Se retine ca Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x a fost emisa si pe numele SC x SRL, in calitate de titular de tranzit.

Urmare sustinerii orale a contestatiei in temeiul dispozitiilor art. 276 alin 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala a fost incheiata Minuta nr. x.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

Mijlocul de transport s-a prezentat la biroul vamal in interiorul termenului de tranzit, 10.08.2020 si a fost luat in evidenta in registrul de import al bunurilor la biroul vamal de destinatie, unde a primit si un numar de inregistrare R2 - x.

Tranzitul urmare inregistrarii in registrul de evidenta a vamii a fost confirmat de sosire informatic in aplicatia de tranzit in termen, in data de 10.08.2020, la ora 15:54.

Tinand cont de faptul ca marfurile au primit pozitie de R2 in vama si tranzitul a fost confirmat de sosire este clar ca principalul obligat si-a indeplinit datoria de a garanta prezentarea marfurilor la biroul vamal de destinatie.

Art. 233 alin 2 din CVU prevede ca obligatiile titularului de tranzit sunt indeplinite si regimul de tranzit se incheie in momentul in care marfurile sunt plasate sub un regim si informatiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinatie conform legislatiei vamale. Or, conform art. 144 din CVU nr. 952/2013, marfurile sunt depozitate temporar din momemntul sosirii in vama, adica in speta in data de 10.08.2020, ora 15;54, cand marfurile au fost prezentate de sosire si au primit numar de R2 x.

Este eronat stabilit cuantumul sumei, intrucat la depunerea tranzitului, x SRL a prezentat factura x, in valoare de x USD.

Valoarea transportului de x USD a fost sustinuta de tranzitul extern x din data de 28.07.2020, de declaratia sumara de la BV Otopeni Calatori nr. x, pozitie R2 x si de declaratia de depozitare temporara din 30.07.2021.

Tranzitul catre vama Zalau a iesit fara control, iar suma garantata a fost de x lei.

In procesul-verbal de control se face referire la alta factura respectiv x in valoare de x USD.

Prin urmare, atragerea raspunderii in solidar ar trebui sa fie la valoarea cunoscuta si prezentata la momentul emiterii tranzitului si inregistrata in acesta si nu la valoarea descoperita la controlul ulterior.

Prin emiterea deciziei atacate s-a incalcat dreptul la ascultare prevazut la art. 9 din Codul de procedura fiscala, intrucat decizia a fost emisa in data de 18.01.2021 si comunicata in data de 23.03.2021.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x emisa de Directia Regionala Vamala Cluj-Napoca in baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prin Procesul-verbal de control nr. CJR_DRV_x, organele vamale au constatat urmatoarele:

Conform declaratiei vamale de tranzit MRN x depusa la Biroul Vamal Otopeni Calatori, SC x SRL a plasat in regim de tranzit unional vamal extern - procedura T1 - 32 de ecrane LED, in greutate totala de x kg, importate din RP China de la x, x.

Desi marfurile au fost achizitionate cu factura externa nr. x, emisa in data de 05.06.2020, in valoare de x USD, plasarea bunurilor in regim de tranzit s-a efectuat in

baza unei alte facturi, având același număr și dată, dar în valoare de x USD. Titularul de tranzit a fost firma x SRL, iar destinatarul marfurilor și transportatorul a fost SC x SRL.

Marfurile urmau să fie prezentate la biroul vamal de destinație Zalău împreună cu documentele de tranzit și cele însoțitoare, până la data de 10.08.2020.

În data de 10.08.2020, bunurile au fost prezentate efectiv la biroul vamal, unde au fost înscrise în Registrul de evidență a bunurilor la import R2/ la poziția x/10.08.2020, fiind însoțite de declarația vamală de tranzit și de factura înscrisă în documentul de tranzit, în valoare de x USD.

SC x SRL a ridicat marfurile în vamă, deși acestea erau sub supraveghere vamală și le-a depozitat la sediul social din x, fără a se mai prezenta la sediul biroului vamal pentru finalizarea operațiunii de tranzit și plasarea bunurilor sub un alt regim.

Prin urmare, în temeiul dispozițiilor art. 233 alin 3 și art. 79 alin 1 lit a) din CVU, pentru neîndeplinirea obligației de încheia operațiunea de tranzit, în sarcina **SC x SRL**, în calitate de principal obligat, care răspunde în solidar cu SC x SRL, a luat naștere o datorie vamală, valoarea în vamă fiind stabilită în baza art. 70 din CVU, potrivit valorii înscrisă în factura comercială în suma de x USD.

III. Fata de constatările organului de inspecție fiscală, susținerile societății, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x este legal emisă de Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca, în condițiile în care societatea nu a prezentat dovezi privind încheierea regimului de tranzit.

În fapt, în data de 03.08.2020, SC x SRL a depus la Biroul Vamal Otopeni Calatori, în calitate de principal obligat, declarația vamală x, pentru tranzitarea unei cantități de 32 de ecrane LED, în greutate totală de x kg, importate din RP China de la x, x, achiziționate cu factura externă nr. x, emisă în data de 05.06.2020, în valoare de x USD.

Intrucât contestatara nu a prezentat dovezi ale încheierii regimului de tranzit, având ca destinație Biroul Vamal Zalău, în termenul stabilit, respectiv 10.08.2020, Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca a procedat la regularizarea situației operațiunii, întocmind Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x în baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, prin care au fost stabilite în sarcina societății drepturi vamale în suma totală de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În drept, conform art. 48, art. 79 , art. 84, art. 87, art. 134, art. 135 si art. 233 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Art. 48 Controlul ulterior

În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

Astfel de controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.”

“Art. 79 Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) **o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv.**”

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.

(2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:

(a) **fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;**

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;

(b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească

obligatia sau care a participat la actiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;

c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.”

“Art. 84 Pluralitate de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, **acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei respective.**”

“Art. 87 Locul nașterii datoriei vamale

(1) Datoria vamală se naște în locul unde este depusă declarația vamală sau declarația de reexport menționată la articolele 77, 78 și 81.

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul unde se produc faptele care sunt la originea acestei datorii.

În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.”

“Art. 134 Supravegherea vamală

(1) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, acestea pot face obiectul prohibițiilor sau al restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv al controlului vizând precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și sumele de bani în numerar, precum și al aplicării măsurilor de conservare și administrare a patrimoniului piscicol și a celor de politică comercială.

Mărfurile rămân sub supraveghere atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încetează decât cu permisiunea autorităților vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 254, mărfurile unionale nu fac obiectul unei supravegheri vamale odată ce le-a fost stabilit statutul vamal.

Mărfurile neunionale rămân sub supraveghere vamală, fie până ce se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii sau distrugerea lor.

(2) Titularul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate oricând, cu permisiunea autorităților vamale, să le examineze sau să preleveze eșantioane, în special în scopul determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.”

“Art. 135 Transportul la locul desemnat

(1) **Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea sau spre o zonă liberă.**

(2) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(3) **Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce acestea au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii devine responsabilă de îndeplinirea obligațiilor menționate la alineatele (1) și (2).**

(4) Mărfurile care, deși se află încă în afara teritoriului vamal al Uniunii, pot face obiectul controalelor vamale efectuate de autoritățile vamale ale unui stat membru în temeiul unui acord încheiat cu țara sau teritoriul respectiv din afara teritoriului vamal al Uniunii sunt asimilate mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.

(5) Alineatele (1) și (2) nu exclud aplicarea normelor speciale în ceea ce privește mărfurile transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri și transporturile de importanță economică neglijabilă, precum scrisorile, cărțile poștale, imprimatul sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi sau mărfurile transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.

(6) Alineatul (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor care se află la bordul acestora și care nu fac decât să traverseze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu.”

“Art. 233 (1) Titularul regimului de tranzit unional are următoarele responsabilități:

(a) prezentarea mărfurilor intacte și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu îndeplinirea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;

(b) respectarea dispozițiilor vamale privind regimul respectiv;

(c) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau a altor taxe, conform altor dispoziții relevante, care pot lua naștere în raport cu mărfurile.

(2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.

(3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale”.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale menționate:

- datorie vamală la import la naștere și în cazul scoaterii marfurilor de sub supravegherea vamală;
- momentul în care la naștere datoria vamală este momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;
- debitorul datoriei vamale este orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză, respectiv orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;
- în cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei respective;
- mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale; de asemenea, marfurile rămân sub supraveghere atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încetează decât cu permisiunea autorităților vamale;
- titularul regimului vamal de tranzit trebuie să prezinte la biroul vamal de destinație mărfurile intacte și informațiile solicitate în termenul prevăzut, cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale.

În speta, în data de 03.08.2020, SC x SRL a depus la Biroul Vamal Otopeni Calatori, în calitate de principal obligat, declarația vamală x, pentru tranzitarea unei cantități de 32 de ecrane LED, în greutate totală de x kg, importate din RP China de la x, x, achiziționate cu factura externă nr. x, emisă în data de 05.06.2020, în valoare de x USD.

Intrucât contestatara nu a prezentat dovezi ale încheierii regimului de tranzit, având ca destinație Biroul Vamal Zalău, în termenul stabilit, respectiv 10.08.2020, Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca a procedat la regularizarea situației operațiunii, întocmind Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x în baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, prin care au fost stabilite în sarcina societății drepturi vamale în suma totală de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei niciunul dintre argumentele societății, având în vedere următoarele considerente:

1. Prin declarația vamală de tranzit MRN x depusă la Biroul Vamal Otopeni Calatori, SC x SRL a plasat în regim de tranzit unional vamal extern - procedura T1 - 32 de ecrane LED, în greutate totală de x kg, importate din RP China de la x, x. Desi

marfurile au fost achizitionate cu factura externa nr. x, emisa in data de 05.06.2020, in valoare de x USD, plasarea bunurilor in regim de tranzit s-a efectuat in baza unei alte facturi, avand acelasi numar si data, dar in valoare de x USD.

De subliniat este si faptul ca, desi, la data de 10.08.2020, x SRL a prezentat marfurile la Biroul Vamal de destinatie Zalau, iar biroul vamal a urmat procedurile legale si a notificat in Noul Sistem de Tranzit Confirmat (NCST/T1/T2) despre sosirea marfurilor, aceasta societate nu a mai solicitat plasarea acestora in depozit temporar sau sub alt regim vamal si a parasit biroul vamal cu mijlocul de transport detinut si cu marfurile care fac obiectul tranzitului vamal.

Se retine ca potrivit dispozitiilor art. 215 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“**Art. 215** (2) Regimul de tranzit este descărcat de către autoritățile vamale în momentul în care acestea sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la biroul vamal de plecare și cele disponibile la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a descărcat în condițiile prevăzute.”

Or, in speta, intrucat **la biroul vamal de destinatie s-au prezentat alte facturi de achizitie a marfii, iar destinatarul a ridicat, fara permisiunea autoritatii vamale, marfurile din vama**, organele vamale nu au putut descarca tranzitul vamal.

2. Potrivit dispozitiilor art. 144 si 145 din acelasi regulament:

“**Art. 144** Mărfuri depozitate temporar

Mărfurile neunionale sunt depozitate temporar din momentul prezentării lor în vamă.”

“**Art. 145** Declarația de depozitare temporară

(1) **Mărfurile neunionale prezentate în vamă sunt acoperite de o declarație de depozitare temporară** care conține toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează depozitarea temporară.”

Prin urmare, contrar sustinerilor din contestatie, marfurile neunionale nu intra in depozit temporar prin simpla inscriere in Registrul de import R2. Pentru a fi indeplinit acest fapt este necesara depunerea unei declaratii de depozitare temporara, cu indeplinirea tuturor conditiilor prevazute la art. 145 - 150 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

De altfel, la Biroul vamal Otopeni, s-au respectat aceste dispozitii legale, fiind depusa o declaratie de depozitare temporara.

5.Dispozitiile art. 233 pct 1 lit b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului

vamal al Uniunii se coroboreaza cu prevederile art. x, art. 307 si art. 309 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, potrivit carora:

“Art. x Prezentarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit unional la biroul vamal de destinație

[Articolul 226 alineatul (3) litera (a) și articolul 227 alineatul (2) litera (a) din cod]

(1) Atunci când mărfurile plasate sub un regim de tranzit unional sosesc la biroul vamal de destinație, la biroul vamal respectiv sunt prezentate următoarele:

(a) mărfurile;

(b) MRN-ul declarației de tranzit;

(c) orice fel de informații solicitate de biroul vamal de destinație.”

“Art. 307 Notificarea sosirii mărfurilor sub regimul de tranzit unional

[Articolul 226 alineatul (3) litera (a) și articolul 227 alineatul (2) litera (a) din cod]

(1) Biroul vamal de destinație notifică biroului vamal de plecare sosirea mărfurilor în ziua în care mărfurile și MRN-ul declarației de tranzit sunt prezentate în conformitate cu articolul x alineatul (1) din prezentul regulament.”

“Art. 309 Trimiterea rezultatelor controlului

[Articolul 226 alineatul (3) litera (a) și articolul 227 alineatul (2) litera (a) din cod]

(1) Biroul vamal de destinație notifică rezultatele controlului biroului vamal de plecare cel mai târziu în a treia zi de la data la care sunt prezentate mărfurile la biroul vamal de destinație ori în alt loc în conformitate cu articolul x alineatul (1) din prezentul regulament. În cazuri excepționale, termenul-limită respectiv poate fi prelungit până la șase zile.”

De asemenea, prevederile de mai sus au fost preluate si in legislatia nationala, respectiv art. 44 - 53 din OPANAF nr. 1893/2020 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit unional/comun.

Prin urmare, contrar sustinerilor societatii:

a- inscrierea marfurilor in Registrul de evidenta R2, la pozitia x si transmiterea mesajului “aviz de sosire” este o obligatie a biroului vamal de destinatie ce deriva din aplicarea dispozitiilor art. 44 si art. 45 din OPANAF nr. 1893/2020 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit unional/comun, potrivit carora:

“Art. 44 – Titularul regimului prezintă la biroul de destinație mărfurile, documentele însoțitoare, TAD/TSAD și după caz, LOI/TSLOI.”

“Art. 45 - (1) Lucrătorul vamal identifică AAR în aplicația NCTS/T1/T2 pe baza MRN-ului, înregistrează în evidențe operațiunea de tranzit și transmite mesajul “aviz de sosire” către biroul de plecare prin intermediul aplicației NCTS/T1/T2, conform prevederilor art. 307 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE)

2015/2.447, respectiv ale art. 47 alin. (1) din apendicele I la Convenția privind regimul de tranzit comun.”

b- definitivarea operațiunii de tranzit are loc abia după aplicarea dispozițiilor art. 46 - 53 din același act normativ privind controlul marfii și înscrierea în NCTS/T1/T2 a rezultatelor controlului, fapt care, în speta nu s-a întâmplat, întrucât marfurile au fost ridicate din vama fără a mai fi depusă o declarație vamală sau vreo declarație de depozitare temporară.

6. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 139 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, potrivit cărora:

“**Art. 139** Prezentarea mărfurilor în vamă

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt prezentate în vamă imediat după sosirea lor la biroul vamal desemnat, sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale, sau într-o zonă liberă, de către una dintre persoanele următoare:

(a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

c) persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii.”

Se reține că în speta:

- potrivit declarației de depozitare temporară anexată în susținerea contestației, marfurile au fost introduse pe teritoriul Comunității, fiind plasate în depozit temporar la Biroul Vamal Otopeni de către SC GATT SRL și înscrise în R2 Otopeni, la poziția x; introducerea și transportul acestora în UE s-a efectuat potrivit declarației vamale de tranzit MRN x/28.07.2020 emisă de Biroul Vamal Sezana din Slovenia, cu auto x, **sub responsabilitatea titularului de tranzit x DOO din Slovenia**, contrar susținerilor din contestație;

- ulterior, marfurile au fost scoase din depozit temporar și tranzitate la vama Zalău, cu declarația vamală de tranzit MRN x **sub responsabilitatea titularului de tranzit x SRL**, contrar susținerilor din contestație.

7. Referitor la susținerea societății potrivit căreia nu este răspunzătoare pentru neîncheierea operațiunii de tranzit, cătă vreme această fapt este din culpa exclusivă a transportatorului/destinatarului marfii:

Potrivit dispozițiilor legale referitoare la regimul vamal de tranzit, principalul obligat, în calitate sa de titular al regimului de tranzit este debitorul datoriei vamale care rezultă din nerespectarea dispozițiilor acestui regim.

Faptul că principalul obligat este de bună-credință și că transportatorul/destinatarul marfii este cel care nu a respectat dispozițiile legale privind tranzitul vamal, nu sunt de natură să-l absolve pe principalul obligat de obligațiile sale privind detinerea dovezilor privind încheierea regimului de tranzit, întrucât dispozițiile Codului Vamal al Uniunii referitoare la regimul de tranzit nu prevăd nicio scutire în acest sens în favoarea principalului obligat.

Rezultă că principalul obligat este ținut la plata datoriei vamale născute în această privință pentru o marfă plasată sub regimul de tranzit vamal chiar dacă transportatorul/destinatarul marfurilor nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul prevederilor legale anterior invocate.

În speta faptul că SC x SRL a luat marfurile din vama, deși acestea erau sub supraveghere vamală și le-a depozitat la sediul social, nu este de natură să o absolve pe contestatară de obligațiile sale privind încheierea regimului de tranzit.

De altfel, calitatea de titular de tranzit a SC x SRL este certă, incontestabilă, numele acestei societăți fiind înscris în caseta 50 a declarației vamale de tranzit. Această calitate îi conferă atributul de a plasa marfuri sub regimul vamal de tranzit și de a accesa sistemul informatic al autorității vamale de prelucrare a declarațiilor vamale de tranzit (NCTS/T1/T2), acționând ca un profesionist. Răspunderea pentru plata datoriei vamale care poate lua naștere ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor privind tranzitul unional este necondiționată și obiectivă.

În acest sens sunt și precizările din cuprinsul Manualului de tranzit TAXUD/A2/TRA/003/2016-RO, publicat la Bruxelles, în data de 27.04.2016, de către Comisia Europeană, Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, Politici vamale, Legislație și tarife, Legislație vamală, potrivit cărora:

“În temeiul articolului 113 alineatul (2) anexa I la Convenție [articolului 79 alineatele (3) și (4) din CVU]:

În cazul neîndeplinirii uneia dintre obligațiile aferente utilizării regimului, debitorul este persoana care trebuie să îndeplinească aceste obligații. Acesta este titularul regimului, conform articolului 8 alineatul (1) din anexa I la Convenție (articolului 233 din CVU), dar poate fi, în mod egal, și transportatorul sau destinatarul marfurilor [articolul 8 alineatul (2) din anexa I la Convenție [articolul 233 alineatul (3) din CVU]. În orice caz, identificarea debitorului se face în funcție de obligația specifică care nu a fost îndeplinită, precum și de modul în care este formulată prevederea care a creat obligația.

În caz de neîndeplinire a uneia dintre condițiile aferente plasării marfurilor în regimul respectiv, debitorul este persoana care trebuie să îndeplinească obligațiile care reglementează plasarea respectivă.

În acest caz, debitorul va fi titularul regimului, persoana care trebuie să îndeplinească obligațiile privind plasarea marfurilor în regim de tranzit, inclusiv printr-o procedură simplificată. Cu toate acestea, dacă plasarea marfurilor în regimul respectiv implică necesitatea respectării condițiilor de către o parte terță, aceasta va fi, de asemenea, considerată drept debitor.

Persoana care a sustras marfurile de la regim (de sub supravegherea vamală) este debitorul.

Mai mult decât atât, orice persoane care au participat la sustragere (complici) sau care au obținut sau ținut marfa în cauză (destinatari sau ținători) devin debitori numai în cazul în care au fost sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să fie conștiente că marfurile au fost sustrate de sub supravegherea vamală. În acest caz, elementul intențional este relevant pentru măsura în care persoanele în cauză pot fi considerate drept debitori.

*În ultimul rând, devine de asemenea, debitor persoana care trebuie să îndeplinească obligațiile aferente utilizării regimului. **În tranzitul comun sau unional, debitor este, în primul rând, titularul regimului. Acesta este responsabil necondiționat și de manieră pur obiectivă, pentru datorie.** Nu există niciun element intențional relevant pentru identificarea titularului regimului ca debitor.”*

8. În nenumarate randuri, CJUE a precizat că mecanismul de solidaritate prevăzut la articolul 213 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, respectiv la art. 84 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, constituie un instrument juridic suplimentar pus la dispoziția autorităților naționale pentru a întări eficacitatea acțiunii lor în materie de recuperare a datoriei vamale și de protecție a resurselor proprii ale Uniunii (Hotărârea din 17 februarie 2011, Berel și alții, C-78/10, punctul 48, Hotărârea din 18 mai 2017, Latvijas Dzēlzcels VAS, C-154/16, punctul 87, etc.).

9. Așa cum am reținut anterior, dacă transportatorul/destinatarul marfurilor nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind închiderea regimului de tranzit vamal la biroul vamal de destinație, acesta trebuie, de asemenea, considerat drept debitorul datoriei vamale, ceea ce presupune că, acesta este, împreună cu principalul obligat, ținut în solidar la plata datoriei vamale.

De asemenea instituția răspunderii solidare vizează posibilitatea creditorului (în speta organele vamale) de a se îndrepta împotriva oricăruia dintre debitorii răspunzători de nerespectarea obligațiilor legale. Prin urmare, în mod legal, DRV Cluj a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x pe numele:

- SC x SRL, în calitate de destinatar și transportator al bunurilor;
- x, în calitate de administrator imputernicit al SC x SRL;
- SC x SRL, în calitate de titular de tranzit.

Mai mult, societatea contestată se poate adresa instanței judecătorești cu acțiune în regres pentru recuperarea sumelor de la SC x SRL, respectiv de la x, administrator imputernicit al SC x SRL. În același sens sunt și prevederile art. 1382 și art. 1384 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată:

“Art. 1382 Răspunderea solidară

Cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți solidar la reparație față de cel prejudiciat. [...]

“Art. 1384 Dreptul de regres

(1) Cel care răspunde pentru fapta altuia se poate întoarce împotriva aceluia care a cauzat prejudiciul, cu excepția cazului în care acesta din urmă nu este răspunzător pentru prejudiciul cauzat”.

10. Referitor la cuantumul datoriei vamale:

Potrivit pct. 36 din considerentele Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii”

“În scopul asigurării unei mai bune protecții a intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor membre, o garanție ar trebui să acopere mărfurile nedecarate sau declarate incorect într-un transport sau într-o declarație pentru care aceasta a fost furnizată. Din același motiv, **angajamentul garantului ar trebui, de asemenea, să acopere cuantumurile taxelor la import sau la export ce urmează a fi plătite în urma controalelor ulterioare acordării liberului de vamă.**”

Conform Apendicelui C1, Titlul I lit C la Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei C/2015/9248:

“Depunerea la un birou vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia indică faptul că persoana respectivă declară mărfurile avute în vedere pentru regimul solicitat și, fără a aduce atingere eventualei aplicări a unor prevederi penale, **are valoarea unui angajament**, în conformitate cu prevederile în vigoare în statele membre, în ceea ce privește:

- **caracterul exact al informațiilor care apar în declarație;**
- **autenticitatea documentelor atașate;**
- **respectarea în totalitate a obligațiilor inerente plasării mărfurilor respective sub regimul avut în vedere.**

Semnătura titularului regimului sau, dacă este cazul, a reprezentantului autorizat al acestuia, îl angajează pentru toate elementele care se referă la operațiunea de tranzit unional așa cum rezultă acest lucru din aplicarea prevederilor privind tranzitul unional prevăzute de cod și de prezentul regulament și așa cum este descris acesta la punctul B.”

Se reține ca:

- prin declarația vamală de tranzit MRN x, depusă la Biroul Vamal Otopeni Calatori, SC x SRL a plasat în regim de tranzit unional vamal extern - procedura T1 - 32 de ecrane LED, în greutate totală de x kg, importate din RP China de la x, x, având ca titular de tranzit pe SC x SRL; deși **marfurile au fost achiziționate cu factura externă nr. x, emisă în data de 05.06.2020, în valoare de x USD (atașată la dosarul cauzei)**, plasarea bunurilor în regim de tranzit s-a efectuat în baza unei alte facturi, având același număr și data, dar în valoare de x USD;

- potrivit precizărilor din referatul cauzei, societatea contestată este un operator economic autorizat, motiv pentru care poate verifica încadrarea tarifară a marfurilor, originea și valoarea în vamă a marfurilor; faptul că a acceptat o factură cu valoare foarte mică (simplă consultare a surselor de comerț din spațiul public ar fi condus-o către valori mult mai mari) nu este de natură să-i înlăture răspunderea, în solidar cu debitorul principal pentru plata datoriei reale, la care este ținută necondiționat și obiectiv.

11. Referitor la nerespectarea dreptului de ascultare:

Organul de soluționare a contestației reține ca dreptul la apărare al societății care se încadrează în drepturile fundamentale care fac parte integrantă din principiile generale de drept a căror respectare este asigurată de către Curtea Europeană de Justiție, nu a fost îngrădit, întrucât acestea i s-a acordat posibilitatea exercitării căii administrative de atac, drept de care a uzat prin formularea contestației pe cale administrativă, exprimându-și argumentele de fapt și de drept în legătură cu actul administrativ fiscal încheiat și având posibilitatea de a prezenta documente în sprijinul contestației.

Mai mult, organul de soluționare a contestației i-a acordat posibilitatea sustinerii orale a contestației, în temeiul dispozițiilor art. 276 alin 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, urmare careia a fost încheiată Minuta nr. 27/5012/14.06.2021.

12. În ceea ce privește accesoriile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x emisa de Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca în baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul în sumă totală de x lei, reprezentând TVA și întrucât prin contestație nu sunt aduse argumente privind modul de calcul al acestora, aceasta datorează și accesoriile în cuantum de x lei (x lei + x lei), conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x emisa de Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca în baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, prin care s-au stabilit obligații de plată în suma totală de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul pct. 36, art. 48, art. 79, art. 84, art. 87, art. 134, art. 135, art. 139 și art. 233 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, art. x, art. 307 și art. 309 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015, art. 44 și art. 45 din OPANAF nr. 1893/2020, Apendicelui C1, Titlul I lit C la Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015, art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. CJR_DRV_x emisa de Direcția Regională Vamală Cluj-Napoca în

baza Procesului-verbal de control nr. CJR_DRV_x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – taxa pe valoarea adaugata;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- x lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.